

Инокентий.

Една църква, която си свързва очитѣ, щомъ това ѝ се заповѣдва отъ тѣзи, които си служатъ съ нея — (развълнуванъ) Не, другъ е пѣтя: трѣбва новъ пѣтъ, нови хора, нова душа — И такава душа иматъ само младитѣ.

Динко.

(Очудено) Младитѣ?

Инокентий.

Младитѣ. Тѣ иматъ нѣщо, което ние нѣмаме. Тѣ сж чисти, по-умни, по-силни —

Динко.

Вижда се, че младитѣ сж по-умни, но сж много рѣзки, а пѣкъ въ свѣта трѣбва сложность.

Инокентий.

(Съ свѣтнали очи) Това е необходимо. Трѣбва рѣзкость, смѣлость. Словото, което бичува, трѣбва да е безпощадно. Днесъ властѣта е едно зло и трѣбва да се жигосва безпощадно. Инѣкъ ти би се обърнала —

Динко.

[Колебливо] Да; но властѣта е силна и —

Инокентий.

Църквата, която е играла такава роля, трѣбва да се противопостави на властѣта, която изнасилва правдата, на грабежитѣ, на силнитѣ, трѣбваше ако иска да си остане все тѣй света и велика, както и издигна Исусъ — (Наранево) Но ти стана орѣдие на грабителитѣ — и сега ти трѣбва да се отнеме отъ тѣхъ и тѣ да се бичуватъ. Тѣй почнахъ да схващамъ тия въпроси.

Мълчание.